

[Pia Kjærsgaard]

mener vi ikke er et udtryk for praktisk politik, som man siger fra konservativ side.

Nu er vi kun ved førstebehandlingen, så der er rimelig lang vej endnu, før dette underskudsforslag eventuelt vedtages af regeringen, dens radikale støtteparti og de socialdemokratiske venner. Inden det sker, må vi da håbe at forslaget ser anderledes ud, end det gør på nuværende tidspunkt.

Albrechtsen (VS):

Jeg vil gerne begynde med konklusionen; så vil jeg begrunde den bagefter. Konklusionen er, at VS agter at stemme imod dette finanslovsforslag. Vi agter også at stemme imod, selv om der måtte blive gennemført enkelte forbedringer hist og pist. En forudsætning for, at vi skulle kunne stemme for, ville være en fuldstændig omkalfatring af forslaget.

Så vil jeg gerne sige om spørgsmålet om den afsluttende afstemning, som andre også har været inde på, at vi er klar over, at Socialdemokratiet har et andet syn på, hvad der ligger i at stemme for en finanslov, end vi har. Vi betragter finansloven som først og fremmest et spørgsmål om tillid eller mistillid til en siddende regering. Vi har ikke det princip, at man som udgangspunkt bør stemme for finansloven, således som Socialdemokratiet har det, og jeg har forstået, at det er det princip snarere end begejstring for finansloven, der leder Socialdemokratiet til den konklusion, som man er nået frem til. Vi har altså et andet synspunkt, og det leder os frem til den konklusion, at vi ender med at stemme imod.

Sammenfattende kan man sige om dette finanslovsforslag, at det har én virkning, som er helt sikker, nemlig at man fortsætter den udvikling mod større ulighed i samfundet, som har kendetegnet hele denne regerings tid. Det har yderligere én sikker virkning: det hjælper ikke på de problemer, som regeringen selv anser for at være de vigtigste, først og fremmest betalingsbalanceproblemerne. Finanslovsforslaget er altså, når vi ser på det fra en social, fordelingsmæssig side, direkte til skade. Det virker asocialt. Det har til gengæld ikke de positive sider, der kunne ligge i at gennemføre f.eks. et bedre skattegrundlag. Det er naturligvis den samlede ho-

vedårsag til, at vi afviser finanslovsforslaget, som det foreligger.

Især hæfter vi os ved, at finanslovsforslaget bygger på en videreførelse og skærpelse af de overgreb på de arbejdsløse og bistandsklienterne, som denne regering har fået igennem sammen med de Radikale, især reglerne om de nedsatte dagpenge og reglerne om fattigdomsparagraffen i bistandsloven.

Det var således, at hr. Erhard Jakobsen under åbningsdebatten erkendte, at der i dag findes fattigdom i Danmark. Vi spurgte dengang hr. Erhard Jakobsen, hvad der skulle gøres ved dette problem, som man altså nu havde erkendt, men vi kunne ikke hale noget svar ud af hr. Erhard Jakobsen. Svaret ligger i dette finanslovsforslag. Svaret er nemlig, at der efter de borgerliges opfattelse ikke skal gøres noget ved det problem, som man altså har erkendt består, nemlig spørgsmålet om fattigdom.

Vi er enige i den kritik, som blev fremført af Socialdemokratiet og SF vedrørende hele behandlingen af kommunerne i dette forslag. Kommunernes muligheder begrænses på det groveste. Det kommunale nærdemokrati bliver mere og mere en illusion, for hvordan kan man have et demokrati inden for de rammer for økonomien, som regeringen giver kommunerne mulighed for? Man har kun den ene mulighed at administrere regeringens nedskæringspolitik.

Det er f.eks. nævnt - det blev nævnt af statsministeren i hans åbningstale - at man mente, at man kunne gøre noget ved sygehusvæsenets ventelisteproblemer inden for de rammer, man har lagt frem her, men enhver ved, at man ikke kan løse problemet med de lange ventelister inden for disse rammer. Tværtimod vil disse problemer i det kommende år med de rammer blive endnu voldsommere.

Vi ved også, at man ikke kan løse miljøproblemerne inden for de rammer, som er udstukket. Tværtimod svarer den nedskæring på de kommunale anlægsrammer, som regeringen har foreslået, omtrent til det beløb, som kommunerne havde tænkt sig at anvende i 1987 til miljøinvesteringer. Man kommer altså med et forslag, der, når vi kigger på rammerne for kommunernes anlægsinvesteringer, indebærer en nedskæring af samme omfang som hele miljøindsatsen på anlægssiden. Jeg har forgæves stillet et spørgsmål til